

мінімізації полумок. Навчання має бути побудоване поступово: від теорії → тренажери чи майданчик → практичні вправи → водіння → підвищення кваліфікації.

Використовується індивідуальний підхід: враховують рівень підготовки кожного водія, його фізичні, психічні здібності, швидкість освоєння, потреби.

Контроль освоєння через письмові чи усні тести, демонстрацію практичних навичок, виконання вправ, оцінювання під час водіння.

Для присвоєння кваліфікації водія 3, 2 або 1 класу — передбачено відповідні вправи, які виконуються вдень і вночі, з урахуванням складності.

Це дає підрозділу мобільність, маневреність, здатність швидко реагувати, підвищує виживаність, зменшує втрати техніки та особового складу.

Реальна бойова обстановка має набагато ширшу різноманітність загроз — нерегулярний рельєф, мінування, БПЛА, вогонь супротивника, хаотичні зміни обстановки — стандартні вправи не завжди можуть повністю відтворити ці умови. Обмеження ресурсів: не завжди є змога забезпечити достатню кількість тренажерів, майданчиків, машин для практики, що обмежує можливості для постійного навчання та підвищення кваліфікації.

Фізична та психологічна витривалість: не всі водії здатні витримати високі психоемоційні навантаження, особливо під вогнем, вночі, в умовах нестабільності — це знижує ефективність підготовки.

Професійна підготовка водіїв для виконання завдань у бойових умовах — це складний, багатомодульний, ресурсо- та часозатратний процес, але він є критично необхідним для забезпечення боєздатності підрозділів.

Лише комбінування теоретичної, технічної, практичної, психологічної та тактичної підготовки дає шанс створити водіїв, здатних діяти ефективно в бойових обставинах — з мінімальними втратами, максимальною мобільністю та злагодженістю.

УДК 355.41

Миронюк Р.В., курсант, Київського інституту Національної гвардії України
Солопенко М.Є., курсант, Київський інститут Національної гвардії України.

НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЛОГІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

З початком воєнних дій Україні довелося зіткнутися з російською регулярною армією. Відкрите протистояння з росією стало для нашої країни серйозним викликом, який потребує загальної консолідації й оптимізації всіх

суспільних процесів. І один з найважливіших моментів, на який треба звернути увагу, – переформатування логістичного забезпечення.

Стратегічним оборонним бюлетенем, затвердженим Указом Президента України від 20 травня 2016 року № 240/2016 визначено:

"Метою проведення оборонної реформи в Україні є набуття та підтримання силами оборони необхідного рівня бойової готовності і здатності до виконання завдань оборони держави (оборонних спроможностей), ефективного реагування на виникаючі воєнні загрози й воєнно-політичні виклики національній безпеці, підвищення рівня оперативної сумісності Збройних Сил України та інших військових формувань з підрозділами збройних сил держав – членів НАТО та ЄС до виконання спільних завдань в міжнародних операціях із підтримання миру і безпеки.

Досягнення визначеної мети оборонної реформи здійснюватиметься з урахуванням актуальних та прогнозованих ресурсних обмежень шляхом імплементації розподілених відповідно до пріоритетності стратегічних цілей. Четвертою стратегічною ціллю оборонного бюлетеню є об'єднана система логістики і система медичного забезпечення, здатні надати підтримку всім компонентам сил оборони.

Отже, очікуваний результат: створено єдину ефективну систему логістики сил оборони відповідно до керівних положень, стандартів та інструкцій НАТО з логістики, забезпечено управління логістичним забезпеченням сил оборони, матеріально-технічні запаси, які утримуються відповідно до норм, що забезпечують виконання завдань за призначенням у мирний час та воєнний час (особливий період)."

Результатом удосконалення логістичного забезпечення сил оборони має стати створення єдиної ефективної системи логістики і постачання сил оборони як у мирний час, так і в особливий період, запровадження сучасні системи і технології всебічного забезпечення військ (сил), автоматизація процесів управління та обліку озброєння і військової техніки, військово-технічного майна, ракет і боєприпасів та матеріально-технічних засобів.

УДК 621.866

Пермяков Д.С., курсант, Київський інститут Національної гвардії України

ЗАСТОСУВАННЯ ПРИСТРОЮ ЕКСТРЕНОГО ГАЛЬМУВАННЯ